

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

9. AARGANG
1922.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Frederiksborggade 12, København K.
Telefon Byen 3227.

HÆFTE XI.
OKTOBER

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirksomhed af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

Hans kgl. Højhed Prins *Valdemar* takker gennem Formanden for Marineforeningens venlige Lykønskning i Anledning af Allerhøjstsammes Fødselsdag, og ønsker Foreningen Fremgang og Lykke.

MARINEFORENINGENS KØBENHAVNSKREDS

afholder Mødeaften

Torsdagen den 7. December 1922 Kl. 7 $\frac{1}{2}$ pr. i Studenterforeningens store Sal, Vester Boulevard Nr. 6.

FOREDRAG med Lysbilleder af Hr. Kommandør *Hector Kiær*: »Sønderjydske Krigsfangers Hjemsendelse med Krydseren »Valkyrien« 1919«.

Smørrebrødsbord, Øl og Kaffe á Kr. 3,50 pr. Kuvert. For dem, der ikke ønsker at deltage i Spisningen, vil der være reserveret Borde i Salen.

Talrigt Møde forventes.

Tilrejsende Medlemmer af Provinskredeene er velkomne.

Emblem bæres.

Sangbog medbringes.

Odense-Kredsens Skyttelav afholdt sin aarlige Generalforsamling den 22. September paa Hotel National. Til Dirigent valgtes Telefonmester *Buchgreitz*, og Formanden aflagde Beretning, hvorefter det fremgik, at Lavet har haft en Fremgang af 29 Medlemmer, saaledes at det ialt bestaar af 64 Medlemmer.

Der er i Aarets Løb afholdt 7 Skydeaftener samt den aarlige Præmieskydning og en Sommerskydning; til sidstnævnte var alle Marineforeningens Medlemmer indbudt.

Aarets Mesterskytte er Bogholder *Nyhammer*, som paa Generalforsamlingen fik overrakt 1 Silkeskærf med Skyttelavets Emblem og 1 Sølvplade med Navn. Skærftet er skænket til Skyttelavet af Fru *Overgaard Nielsen*.

Lavet har nu tilbagelagt det første Aar af sin Levetid og har udviklet sig godt. Vi har haft den overordentlige Glæde, at vore Lavsbrødre, som deltog i Kapskydningen i København den 3. September, kom hjem med Vandrepokalen. Paa Lavets Generalforsamling blev Pokalen fremvist og vakte megen Interesse, selv hos de mindre aktive Medlemmer. Alle var paa det rene med, at det vil blive vanskeligt at beholde Pokalen, hvorfor Generalforsamlingen besluttede at købe en ny Bøsse, for at der i den Henseende ikke kan være noget i Vejen til næste Kapskydning.

Midlerne til Anskaffelse af Bøssen opnaedes ved en Pakkefest og Indsamling blandt Kammeraterne, umiddelbart efter Generalforsamlingen, og den økonomiske Side var sikret inden Udskejning.

Ved Generalforsamlingen genvalgtes *Overgaard Nielsen*

som Formand, og som Bestyrelsesmedlemmer nyvalgte Savskærer *Larsen* og Maskinmester *Jørgensen*.

Alt ialt haaber vi paa et godt Resultat for det kommende Aar her i Odense.

BORNHOLM-KREDSEN

afholdt Torsdag den 19. Oktober sin første Sammenkomst i Rønne Haandværker- og Industriforenings Lokaler.

Kl. 6 $\frac{1}{2}$ samledes de ca. 40 Medlemmer til et Pøsegilde. Efter at Baadsmanspiiben havde kaldt til Samling, marcherede man til Tonerne af »Holmens faste Stok« ind til de smukt pyntede Borde, der bughede af forskellige Slags Pølse, Ribbensteg og meget andet godt.

Ved Bordet blev afsunget en Del Sange, som var skrevet i Dagens Anledning, og gjorde megen Lykke, ligesom den ene Tale afløste den anden.

Alt i alt raadede der en fortrinlig kammeratlig Stemning, der kun varslende godt for Fremtiden, og det var med Sorg i Sind, at man — grundet paa en Politibestemmelse — maatte bryde op Kl. 11.

Fødselsdagsfesten den 23. Oktober 1922.

Sex Aar gammel. Ingen høj Alder, og dog maa Barnet have lovende Egenskaber, hvis man regner efter de mange Gratulanter, der allerede længe før Kl. 7 strømmede ind i Studenterforeningens store Sal, hvor Lavets smukke Emblem i sine skinnende Farver lyste Gæsterne hjemligt i Møde.

Formanden bød Velkommen i en lille versificeret Prolog, der alluderede til Lavets fremtidige Liv under eget Flag, og da det i Slutningen lød: »Klar ved Flaget« og »Hejs Flaget«, blev dette hejst af to værnepligtige Søfolk, medens otte andre dannede Flagvagt. De var Lavets Gæster, der af Chefen for Orlogsværftet havde faaet Tilladelse til at deltage i Festen.

Vort nye Flag var skænket af vor Kasserer, Bankfuldmægtig *Nath*, syet af hans Frue, og Mærket malet af Kunstnerinden Frk. *Bønnelykke*. Flagfoden var dannet som Agterenden af et Skib, hvilket har den praktiske Fordel, at Stangen kan staa skraat, og Flaget derved vaje ud og komme bedre til sin Ret. Den var konstrueret og lavet af vore Kammerater, Konstruktor *Bønnelykke* og Fabrikant *Hornung*, og den smagfulde Udførelse gav ikke Konstruktionen noget efter.

Det var en stor Skuffelse, at Giveren, grundet paa Sygdom, ikke kunde overvære Flagindvielsen, noget han havde glædet sig meget til.

Man plejer ellers ved Indvielse af et Flag at slaa et Søm i Stangen for det, man sætter højest, men da vort Flag skal kunne hales op og ned, lød dette sig ikke gøre her. Vi havde derfor søgt at klare os paa den originale Maade, at vi havde bedt Formanden for den store Marineforening, Kommandør *Mægaard* om at tale for og lade Flaget kippe for Konge og Fædreland, og Formand og Næstformand i København-Kredsen, Grosserer *Schou* og Arkitekt *Marston*, om at tale for og lade Flaget kippe for den danske Flaade samt for Marineforeningen, alt det vi har kært i Lavet.

Kommandøren talte fra Hjærtet og til Hjærtet om sit Emne, og de smukke Ord fandt god Sangbund hos de konge- og fædrelandstro Mænd og Kvinder, der var samlet i Lavet denne Aften.

Grosserer *Schou* havde desværre faaet et lille Ildebefindende, men uden Varsel overtog Arkitekt *Marston* ogsaa hans Hverv, og da vi jo kender hans Følelser for vor Flaade, kan man sige sig selv, at han klarede dette beundringsværdigt. At tale om Marineforeningen, hans Hjærtebarn, var kun en smal Sag, men af de varmtføjte Udtalelser fik Gæsterne et klart Udtryk for, hvad M. F. betyder for os alle. Hver Gang, Flaget blev kippet, rejste alle sig og Orkestret spillede en til Situationen passende Melodi. Ceremonien sluttede med Afsyngelsen af E. W. *Marstons* djærve Flagsang, og dermed var det nye Lavflag indviet, det, der, som Formanden udtalte i sin Tak til Giveren, skulde mane os til at ære Minderne, sætte Traditionen højt og altid ville det bedste.

Aftenens Foredragsholder var Forfatteren *Herman Jen-*

sen, der talte om Storforbrydere paa en saa underholdende og spændende Maade, at han hele Tiden kunde holde sine Tilhørere i Aande. Det var som at høre den mest interessante Roman. Bragende Bifald lønnede den glimrende Foredragsholder, da han sluttede af.

Vor afholdte Mestersanger, Fabrikant *Hornung*, leverede sidste Nummer paa Programmet. Det var den nyeste Komposition af kgl. Kapelmusikus *Peter Robertsen*, som havde tilegnet Marineforeningen Melodien til en Sang, der var præget af den Stemning, der altid slaar os i Møde, hvor Kammeraterne samles.

Til Stud. polyt. *Schultz'* smagfulde Akkompagnement, sang nu *Hornung* denne smukke Melodi, »Marinegutternes Sang« kaldet, saa inderligt, at den gik til Hjærtet og med et udmærket dramatisk Foredrag. Da Bifaldet, der næsten ingen Ende vilde tage, langt om længe ebbede ud, foreslog Formanden et Leve for Komponisten, der saa fortræffeligt havde udtrykt Marineforeningens Stemning med sit Værk, originalt og ægte dansk i Klagen.

Den lille Sal kunde ikke rumme alle dem, der ønskede at deltage i det muntre og hyggelige Festmaaltid. Talernes Række indledes af Formanden, der adresserede en Skaal for Marineforeningen til vore to afholdte Æresmedlemmer, Vald. *Schou* og E. W. *Marston*. Vor pragtfulde Festsang blev afsunget; det var morsomt at høre de mandige Ord sunget af Damerne lyse Stemmer.

Ingeniør *Høffding* talte udmærket for Foredragsholderen og imponerede denne ved et indgaaende Kendskab til hans Skrifter. Forstander *Richard Jensen* gjorde vældig Lykke med en overordentlig vittig Tale for Damerne. Og Forfatteren *Herman Jensen*, der tilsyneladende følte sig hjemme i vor Kreds, takkede for Skaalen og talte for Lavets Bestyrelse.

Formanden for Lokalkredsen, Grosserer *Schou*, talte for Lavet og udtalte mange smukke Ønsker for dets Fremtid. Der er ikke mange, der som vor Formand, Vald. *Schou*, forstaar at udtrykke saa meget med saa faa Ord. Han er som skabt til at være »født« i Lavet, han træffer al Tid lige i Prikken.

Lavets Formand rettede en Tak til Fru *Nath* og Frk. *Bønnelykke* for deres Medvirksomhed ved Flagets Tilblivelse.

Arkitekt *Marston* talte for de Unge med de blaa Kraver paa en saadan Maade, at alle Damerne smilede og i Fantasien saa hans prægtige Skikkelse som Sømand med blaa Krave.

En af de unge Søfolk, Styrmand *Paulsen*, takkede for Skaalen og takkede Lavet for den dejlige Aften.

Endelig talte Overportør *Nathan* for Formanden og takkede for det store Arbejde ved den vellykkede Fest.

Under Maaltidet musicerede Orkestret og senere blev den blaa Bog livligt taget i Brug afvekslende med Solosang af den altid beredvillige Kammerat *Hornung*, der dels blev akkompagneret af sin Broder, dels af Maskinmester *Salmenius*.

Saa blev der pebet: »Op fra Banjerne« og paa øverste Dæk gik Dansen lystig til Kl. 1. De 10 Søfolk var en vældig Attraktion for de unge Damer, men de noget ældre Gutter stak heller heller ikke op. Det er jo ogsaa kun Legeværk at »ryste« og »vrikke«, naar man tidligere har danset paa Atlanterhavets Søer.

Man vilde nødig skilles, og da det endelig skulde være, var det i Bevidstheden om, at Lavet havde haft en god Begyndelse paa Sejladsen

»under eget Flag«.

Sammenkomsten den 7. November 1922.

Aftenens Hovedunderholdning besørgedes af Lavets afholdte Sekretær, Ingeniør *Høffding*, der i over 5 Kvarter fortalte om Hydrografi i gamle Dage og demonstrerede ved flere hundreedaarige, gamle Søkort, hvor store Fremskridt denne har gjort. Kammeraterne kvitterede det interessante og godt holdte Foredrag med et livligt Bifald.

AALBORG-KREDSEN.

Kaptajn *Godfred Hansen*, der som Kongens Adjudant deltog i Kongerejsen til Færøerne, Island og Grønland, talte Torsdag den 24. Oktober i Klubbens Festsal for Marineforeningens Medlemmer med Husstand.

Paa Slaget 8 Glas bød Chefen velkommen, hvorefter Flaget hejstes med fuld Honnør.

Kaptajnen er en fortrinlig Taler, han taler et elegant og blomstrende Sprog, og i sine Skildringer af Polarregionernes Stemninger er han glimrende og ikke saa lidt af en Digter.

Han fortalte livfuldt og interessant om Afrejsen, — Sejladsen gennem Sundet og Kattegat, hvor »Valkyrien« til at begynde med overhaledes af en N. V. Storm, og de fleste af

Deltagerne maatte ofre til de vrede Havguder. Rejsen gennem Skagerak, Nordsoen og Ankomsten til Færøerne. Videre fortalte han om Livet i vore fjerne Bilande, og dvælede navnlig ved Rejsen paa Hesteryg gennem Island til Thingvallasletten. Hans Foredrag hilstes med langvarigt Bifald.

Kaptajnen viste derefter en Række udmærkede Lysbilleder fra Rejsen.

Ved det paafølgende fælles Kaffebord takkede Chefen, Fabrikant *Im. Stuhr*, Taleren for den fortrinlige Aften, han havde beredt Marineforeningens Medlemmer.

Han udtalte derefter nogle hjertelige Mindeord om Foreningens afdøde Næstkommanderende, Brofoged *Hjorth*, hvortil den store Forsamling sluttede sig ved at rejse sig. Ligeledes mindedes han det udmærkede Arbejde, som Dommer *Hornemann*, der nu er forflyttet til Odder, har lagt i Foreningen. I Stedet for Dommeren er Overlæge *Erik Christensen* indvalgt i Bestyrelsen, og i Stedet for Brofogden er valgt Havnefoged *Simonsen*, N. Sundby.

Chefen meddelte derefter videre, at man nu vil sætte en Sten paa Brofoged *Hjorths* Grav, og en Indsamling paa Stedet blandt Medlemmerne bragte straks et anseligt Beløb ind.

Politibetjent *Høfler* takkede paa Fru *Hjorths* Vegne for den store Deltagelse. Marineforeningen havde vist hende. *Høfler* takkede endvidere Kaptajnen for hans udmærkede Foredrag og omtalte derefter i raske Vendinger hans Deltagelse i *Roald Ammundsens* »Gøa« Expedition, der som bekendt gennemførte Sejladsen over Nordvest-Passagen, og udbragte et kraftigt besvaret Leve for ham.

Grønlandsfareren, Lods *Thostrup* fik sig ligeledes et Hurra af Forsamlingen. »Nu skal De blive hjemme hos Deres Kone og Børn«, sagde *Stuhr*. »Ja, det vil jeg ogsaa.« svarede Lods. »Jeg bliver hjemme i Vinter.

En af Foreningens gode Medlemmer, gamle Skibsfører *Chr. Klausen*, fejrede netop den Aften sin 88-aarige Fødselsdag; — han var tilstede. Chefen ønskede ham til Lykke og udbragte et Leve for ham.

Saa pebes Musikken paa Dækket, der gjordes »klart Skib«, og Marineforeningens Orkester, der tæller 20 Mand, tog derefter under Lods *Holmqaards* Ledelse fat, og saa traadte unge og gamle Marinere Dansen af Hjertens Lyst. Naar Lods en Gang imellem blev træf af at svinge Taktstokken, overtog Overlægen Dirigentposten.

Det blev imidlertid noget ud paa de smaa Glas, inden *Høfler* fik pebet »skøj ud overalt« og »klar ved Køjerne«. — men saa lystrede Mændene ogsaa, idet der blev lovet dem en Sammenkomst den 27. November (Foredrag af Magister *Rosenberg*).

RANDERS-KREDSSEN

aabnede Vintersæsonen Fredag den 27. Oktober i Haandværkerforeningens Lokaler. Formanden bød den ret talrige Forsamling velkommen og gav Ordre til at hejse Flaget, som nu til Musikens Toner gik til Tøps. Han gav derefter Ordet til Hr. Bankkasserer *Nath*, som i et kvikt Foredrag, illustreret ved fortræffelige Lysbilleder, fremdrog Minderne om Livet om Bord og et Besøg i England. At Foredraget interesserede Tilhørerne, bekræftedes af de mange muntre Udbrud der lød, mens Billederne passede Revue. — Efter Foredraget bragte Formanden, under Forsamlingens Tilslutning, Hr. *Nath* en hjertelig Tak for hans Offervillighed mod Kredsen og hans store Interesse for Marinesagen.

Mens Kaffen nu indtoges i de tilstødende Lokaler, ryddedes Salen og Dansen gik lystig til Kl. 1, da Formanden sluttede Festen med en Tak til alle de mødte, der kvitterede med et Leve for Randers Marineforening.

FREDERIKSHAVN-KREDSSEN

afholdt den 28. Oktober en Sammenkomst med Bankkasserer *Nath* som Foredragsholder.

Man samlede i Hoffmanns store Sal ved 8 Glas paa Aftenavtgen, kort efter trillede Baadsmandspiben og der prajedes »Skøj ud overalt«. Snart efter synges der ud: Klar ved Flaget, Flaggasten gaar til Flagspillet og paa Formandens Kommando »Hejs Flaget«, falder Tappenstregen i med Appel og medens alle rejser sig, glider det smukke Splitflag til Tøps og 1ste Vers af Nationalsangen synges.

Formanden, Konsul *Jacobsen*, bød Forsamlingen velkommen og præsenterede Hr. *Nath*, af Aargang 1911, der, efter at Lysene var slukkede, i et kvikt og fornøjeligt, ca. 1 Time langt Foredrag kaldte de glade Marinedage frem hos de mandlige Tilhørere og indviede Damerne i Tydningen af de maritime Ord. Aldeles ypperlige og klare Lysbilleder førte os ombord i »Olfert Fischer«, hvor man fulgte Gasternes Liv og Leben fra det Øjeblik, der tørbes ud af Posen paa Banjerne og til de atter efter en immer bevæget Dag kan hænge samme Pose op igen og jumpe i den. Hr. *Nath* viste

os Armeringen, Gymnastik paa Agterdækket, hvor Læreren gør Øvelserne med, Vaabenpudsning forude, Patronrensning efter endt Skydning, Dækkspuling i bare Ben og Tøjvask, der vilde faa et Dampvaskeri til at blegne.

Men Aaret bød paa en interessant Oplevelse for Gutterne paa »Olfert«. Kroningsfestlighederne i England skulde finde Sted og alle Landes Flaader var anmodet om at sende en Repræsentant til denne Fest. »Olfert« blev stukket ud til det fra den danske Marine, og man hørte nu om Rejsen til London; gennem Østersøen og Kielerkanalen, hvor den dengang saa store tyske Flaade passeredes ved Kiel, var det Promenadesejlads i Magsvejr, men Vesterhavet viste sig uelskverdigt og vaskede over, saa man ikke kunde færdes paa Dækket og endog maatte se paa, at det meste af en Mandagsvask gik i Ballen og aldrig mere opnaaede et Onsdagstøjeftersyn. Men alt faar en Ende og man ankrede ved Spithead, hvor 17 Nations Skibe samlede, »Olfert« laa mellem Tyrkiet og Japan, og om Morgenen ved Flagtid spilledes pr. Honnør Naboernes, for Nordboere underligt klingende Nationalmelodier samt »God save the King«. Kroningsdagen oprandt med Regn, men Gutterne var i Land og saa paa Stadsen, der selvsagt imponerede. Paa klare Billeder fik man at se de kostbare Kroningsdragter, Kortégen fra Buckingham til Westminster Abby. Om Aftenen var Krigsfartøjerne paa Redden illuminerede. »Olfert« havde, ene blandt de 200 Orlogsmænd, et kronet G. og M., der vakte megen Opmærksomhed. Herpaa fulgte vi vort Fartøjs Fart hjem igen til de danske Strande. Hjemkomsten og det kendte Billede: »Skansevagten honorerer Flaget, der gaar til Tøps«, sluttede Billedserien og den kvikke Talers, af Kærlighed til Land og Flag lysende Foredrag. En kraftig Klapsalve og et taktfast Frederikshavner-Hurra var Kredsen omgaaende Tak til Hr. *Nath*.

Saa pebes der til »Øl & Kaffe«, og saa gik derefter Dansen til Kl. 11, da Flaget haledes ned under fuld Honnør med Tappensteg og Kongesang. Hvorpaa Dansen atter gik paa Dækket til langt ind i Hundevagt.

EBELTOFT-KREDSSEN

afholdt den 29. Oktober paa Hotel »Vigen« sin første Sammenkomst i Vintersæsonen. Bankkasserer *Nath* havde været saa venlig at bære Foreningen her med et Foredrag om et Togt, han som Værnepligtig foretog med Kystforsvarsskibet »Olfert Fischer« til den internationale Flaaderevy i Portsmouth i Anledning af den engelske Kongekroning i 1911.

Foredragsholderen fortalte livligt om sine Oplevelser ombord og i Land og om selve Kroningsfestlighederne i London. Foredraget, der var ledsaget af en Serie klare og fortræffelige Lysbilleder, som beredvilligt fremvistes af Købmand *Wamberg*, var helt igennem af national Karakter, og da der sluttelig paa det hvide Lærred, vistes den smukke Højtidelighed ombord, naar Flaget ved Solnedgang hales ned til Kongesangens Toner, medens Mandskabet med blottede Hoveder overværer Ceremonien, hilstes Foredragsholderen med begejstrede Klapsalver.

Efter Foredraget svang man sig til Helgrens Toner og de ca. 100 Deltagere, der havde givet Møde, var sikkert alle enige om at have tilbragt en i alle Maader fornøjelig Aften.

NÆSTVED-KREDSSEN.

Tirsdag den 7. November havde de Sydsjællandske Soldaterforeningers Central-Sammenslutning sammenkaldt til et Andespil, hvortil Damerne ikke fik Adgang, da vi vilde prøve, hvorledes en »Manneaften« vilde falde ud. Festen begyndte Kl. 7 hos vor gamle Marinevært *Christiansen* i Industribygningen, hvor Marineforeningens nye stolte Flag blev hejst med fuld Honnør. Tilstede var ca. 100 Medlemmer, hvoraf en Fjerdedel var Marinere. Ved *Christiansens* gode Bivsemad plus Øl og Snpase blev holdt flere Taler, blandt andet af den landskendte, hæderkronede Kunstmaler *Hansen-Rejstrup* (Formand for Kystartilleriforeningen), der talte varmt og muntert for det eneste rigtige Mandfolk her i Danmark, »den danske Soldat.«

Efter det vellykkede Maaltid samledes vi i Lokalerne til Kaffe, hvor Marinere havde erobret en Kahyt for sig selv, og der gik det meget lystigt til.

Kl. 9 begyndte Spillet om de 20 fede Ænder og en stor Sølvskje som Extra-Præmie samt en Kasse Øl, som Direktør *Holm* fra Bryggeriet »Phønix« havde sendt Soldaterforeningerne som sidste Nummer i Spillet. Den første heldige Vinder var Marineforeningens Formand, *Drewsen*, der kunde glæde sin Kone den næste Dag med en lækker And, og sidste Vinder var vor gamle Marinekammerat, Barber *Christiansen*.

Da Klokkeren slog 7 Glas var Spillet endt, Kortene kom

frem, og der blev endnu i flere Timer fortsat i et muntert Lag. Efter at Hundevagten forlængst var gaaet til Køjs, blev Flaget halet ned, og der blev pebet »klar ved Køjerne«, men flere fik ikke Brug for Køjerne, da der skulde stilles til Dagens store Vagt. Det var en meget munter og vellykket Aften.

ODENSE-KREDSSEN

afholdt Sammenkomst med Damer den 9. November i Industrisalpalæet.

Efter at Formanden havde budt Velkommen, hejstes Flaget, efterfulgt af *Axel Juels* Flagsang, sunget af Lektor *Black*, der akkompagneredes af sin Fru.

Formanden bragte derefter en Tak fra Cheferne og Besætningerne paa U-Baadene, der gæstede Odense i Juli, til Foreningens Damer og til de Kammerater, som den Gang stillede Biler til Raadighed for Køreturen. At denne Tak først fremkom nu, skyldtes, at Medlemsbladet havde undladt at optage Brevet, som var sendt fra Flotillens Chef, Kapt. Hammerich. Formanden beklagede, at man ikke kunde benytte Bladet til Publicering af en saadan Tak til Medlemmerne. Derefter fik Arkitekt *Marston* Ordet for at holde Foredrag, med Lysbilleder, om det danske Redningsvæsen. Foredragsholderen udviste en udmærket Evne til at fængsle Tilhørerne ved sit fortrinligt tilrettelagte Foredrag, og uagtet dette varede i 1½ Time, var Tilhørernes Interesse lige stor under hele Foredraget, og hertil bidrog ogsaa den udmærkede Maade, hvorpaa Hr. *Marston* forstaar at benytte Billederne i sin Tale. Efter Foredraget takkede Formanden Foredragsholderen paa Kredsens Vegne, og Hr. *Marston* hyldedes med Ovationer.

Derefter afholdtes en Tombola, som gav Kredsens en lille pekuniær Støtte. Bestyrelsen bringer herved en hjertelig Tak til baade Giverne af Gaverne og Køberne af disse.

Sammenkomsten sluttedes med et animeret Bal, der først ophørte Kl. 1, da Flaget halede ned og der pebes til Køjerne.

C. B.

Redaktionsbemærkning i Anledning af ovenstaaende:

I Anledning af den ved ovenstaaende Referat fremførte Beklagelse over, at Redaktionen ikke optog *in extenso* et Brev fra U-Baadflotillens Chef til Formanden for Odense-Kredsen, men meddelte en fremtrædende Notits om den omhandlede Skrivelser Fremkomst (U. Dtg. Side 61), skal Redaktionen bemærke, at dette selvfølgelig ikke skete, fordi man ikke *vilde* bringe Brevets Indhold, men dels fordi man af letfattede Grunde maa mene, at Kredsenes interne Korrespondance i Almindelighed ikke bør optages i »Under Dannebrog«, og dels fordi man maatte formode, at den ommeldte Takkeskrivelse nærmere Indhold af Formanden var blevet bekendtgjort for de Medlemmer af Kredsen, til hvilke det ene var henvendt.

Redaktionen modtog derefter i et Brev fra Odense-Kredsens Formand en Besværing, der forøvrigt var fremsat i en beklagelig Form, og kort Tid efter et Festreferat samt Afskrift af et andet Brev til Kredsen fra nævnte Flotillechef. Dette Brev optog Redaktionen *in extenso* (Side 68) imod de Principer, man mener at burde følge, kun for at imødekomme Kredsen.

Naar Kredsenes Formand derefter atter fremsætter ovenstaaende Anke mod Redaktionen, nødes denne til at udtale, at Anken er i enhver Henseende ukorrekt.

De Ændringer, Redaktionen — som alle andre Redaktioner — som en Pligt foretager i de indsendte Bidrag, foretages efter bedste Skøn og nøje Overvejelse, idet man tilstræber at gavne Foreningen og værne dens Omdømme.

Red.

HORSSENS-KREDS OPRETTET

Den 11. November startedes i Horsens en Lokalkreds af Marineforeningen. En ret talrig Forsamling var mødt op, baade Damer og Herrer. Starten begyndte med et Foredrag af Bankasserer *Nath*, København: »Paa Tøgt med Kystforsvarsskibet *Olfert Fischer*«.

Da Tiden nærmede sig Foredragets Begyndelse lød en Baadsmandsfløjte og et Par Slag paa Skibsklokken, alle rejste sig, Flaget hejstes og Blikkenslagermester *Johs. Nissen* traadte op paa Talertolen og bød Velkommen, hvorpaa Ordet gaves til Hr. *Nath*.

Paa en kvik og underholdende Maade førte Hr. *Nath* tilbage til Aaret 1911, da »*Olfert Fischer*« var med til det internationale Flaadebesøg i Portsmouth. Gennem de danske Farvande førtes man ind i Kielerkanalen, herfra over Nordsoen med Kurs mod England. Ankommet til England saa man Flaadebesøget i Portsmouth, for derpaa at tage et »trip« til London, hvor man overværede den engelske Kong Ge-

orge V.s Kroning. Efter Besøget i London sattes atter Kursen mod Danmark og man ankom i god Behold. Foredraget illustreredes ved Lysbilleder. Efter Foredraget var der fælles Kaffebord med Taler og Sange. Da Kaffen var drukket blev der pebet »klar til Dans paa Dækket« og Musikken begyndte at spille op.

Til Stede ved Festen var 3 gamle horsensianske Veteraner, der havde været med ved Helgoland. De tre Veteraner, der selvfølgelig var Aftenens Midtpunkt, var Smedemester *H. C. Møller*, Typograf *Larsen* og Cigarmager *Nøddelund*. Kredsen har allerede over 100 Medlemmer.

AARHUS-KREDSSEN.

Søndag den 12. November havde Aarhus-Kredsen en Sammenkomst med Bal i Haandværkerforeningens Lokaler.

Ved 5 Glas paa Aftenvagten peb Baadsmændene »Klar ved Flaget«, og Flaget gled til Tops, hejst af Søspejderne, som paraderede for Flaget.

Herefter slukkedes Lyset, og vor Kammerat, Bankasserer *Nath* fra Københavns-Kredsen, begyndte nu at vise os sine glimrende Lysbilleder fra »*Olfert Fischer*«s Tøgt til Plymouth til den engelske Konges Kroning. Ikke mindre fornøjeligt end Billederne, som fremkaldte mange glade Minder i de forhenværende Blaakravers Bryst, var Hr. *Nath*'s Foredrag og livlige Skildringer af saavel Livet om Bord i »the ironclad« som Oplevelserne i Land, hvor »the Union Jack« vajer. — Da det sidste Billede, »Honnør for Flaget«, havde passeret Lærredet, og Lyset atter tændtes, brød Bifaldet ogsaa løs, hvorefter Formanden, med fornyet Bifald fra Forsamlingen, takkede Foredragsholderen.

Nu peb Baadsmændene »Kaffe«, og man samledes om Kaffebordene. Medens Kaffen blev drukket, blev der sunget flere fornøjelige Sange, og Stemningen i Forsamlingen var som sædvanlig hyggelig.

Noget senere blev der pebet til Dans paa Dækket, og Musikken spillede op. Hver Gut svang sin Pige, og Stemningen steg.

Ved Midnat blev Flaget halet ned til Tonerne af »Kong Christian«, og ved 2 Glas paa Hundevagten peb Baadsmændene til Køjerne, og en af Foreningens sædvanlige muntre Sammenkomster var tilende.

ASSENS-KREDSSEN.

Tirsdag den 14. November havde Kredsen den store Glæde, at høre Kapt. *Godfred Hansens* Foredrag om Deres Maj. Kongens og Dronningens Nordlandsrejse. For at flere kunde nyde godt af Foredraget, var den lokale Afdeling af Forsvarsbrødrene samt Veteranerne indbudt, og Salen var da ogsaa saa godt som fyldt, da Formanden Kl. 7³/₄ bød Velkommen og kommanderede: »Klar ved Flaget«. De to stoute »Lærlinge«, Kapt. *Thuessen* og Fyrpasser *Chr. Thomsen*, der er faste Flaggaster, hejste Flaget under sædvanligt Ceremoniel, hvorefter Kaptajnen i ca. 2 Timer holdt Tilhørerne i Aande med sit Foredrag, der — som et Avisrefreat udtalte — »var en meget malende Fremstilling, glimrende udarbejdet, præget af Sømandsdjærvehed, Vid og Lune«, om Rejsen, dens Indtryk og Oplevelser. Rejsen var, sluttede Kaptajnen, en Hilsen fra os henede til Færingen, som vi ikke glemmer i hans Tilværelseskamp, til Islænderen, til hvem vi ikke vil bære gammelt Nag, men give Broderhaand, og til Grønlanderen, overfor hvem vi erkender, at hans Stavnsbaand engang maa løses. Denne Hilsen fra det danske Folk kan ingen anden end Hs. Maj. Kongen bringe, thi han alene er det hele Folks Repræsentant. Det kongelige »Vi« dækker ikke længer en Enevoldshersker, men dette »Vi« betyder dig og mig. Det livfulde af dansk Understrøm baarne Foredrag, som gav saa gode Indtryk af Hs. Maj. Kongens Kærlighed til Landet og Folkene, hans vennesele Færd blandt alle, hilstes med varmt Bifald, og det Leve, som Havnefoged *Jacobsen* udbragte for Kaptajnen, fulgtes af rungende Hurra.

Endnu en Gang vil Assens-Kredsen bringe Kaptajnen en hjertelig Tak for Foredraget, og ogsaa Hr. og Fru *Thorvald Plum* takkes for deres store Hjælpssomhed mod os saavel ved denne Lejlighed som tidligere.

KOLDING-KREDSSEN

har afholdt Sammenkomst paa Palæhotellet i Kolding.

Kl. 7 gik Flaget til Tops med fuld Honnør, og ved en lille Spisning bød Formanden, Tandlæge *H. Strange-Friis*, velkommen, særlig til Aftenens Foredragsholder, Bankasserer *Nath*, København, der havde gjort Kolding-Kredsen den Glæde uopfordret at komme til Stede. Hotelejer *Petersen* talte for Foreningens Æresmedlem. Hospitalforstander *Jensen*

fremdrog Minder fra sit Marinetogt til Rusland med daværende Prinsesse Dagmar, nu Enke-Kejserinde, ombord. Hospitalsforstanderen sluttede med et Leve for Danmark, og Bankkasserer *Nath* udbragte en Skaal for Marineforeningens Fremgang.

Efter at Kaffen var nydt, begyndte Foredraget: »Paa Togt med Kystforsvarsskibet *Olfert Fischer*«. Det var i 1911, og Togtet gik gennem Kieler-Kanalen til Portsmouth, hvor den store internationale Flaade-Revue fandt Sted som et Led i Festligheder i Anledning af den engelske Konge og Dronnings Kroning. Fra Livet ombord samt alle de forskellige Kroningsfestligheder vist nogle glimrende Billeder. Foredragsholderen høstede stort Bifald for sit udmærkede og interessante Foredrag.

Efter Foredraget fortsattes det udmærkede kammeratlige Samvær endnu et Par Timer med Taler, Sang og Historier fra Marinetiden.

KOMMENDE MØDER

København-Kredsens Skyttelav:

Den 5. December, Pøsegilde og Andespil. Deltagelse Kr. 4,00. Anmeldelse til Kassereren, Korsørgade 29, Telf. Øbro 2002 y.

Odense-Kredsen:

Den 13. December, Ulkeaften.
Den 10. Januar, Foredrag og vent. Bal.

Hovedbestyrelsens Forretningsudvalg meddeler følgende:

FREGATTEN »JYLLAND«

Efter den Glæde, der paa forskellig Maade gav sig Udtryk ved Meddelelsen om, at Godsejer *Schou* til Palsgaard havde tilbudt Marineforeningen at ville overlade denne Fregatten »Jylland« til Arv og Eje, vil det næppe være for meget sagt, at Resultatet af Hovedbestyrelsens Overvejelser: at man ikke turde modtage den smukke Gave, blev en stor Skuffelse for alle, der ved Foreningens Overtagelse af Fregatten havde set ikke blot en Mulighed for en fortsat venerationsmæssig Behandling af denne, men ogsaa et Plus af uvurderlig Betydning for hele vor Virken. Vi vilde jo paa denne Maade, længe før det paa anden Maade kunde ske, have kunnet sætte Foden under eget Bord i Omgivelser, der ikke kunde harmonere bedre med vore Ønsker, og mangen tidligere Mariner udenfor Foreningens Kreds vilde sikkert have fundet Vej ind bag »Jylland«s ærværdige og minderige Plankesider, naar den om Sommeren laa paa sin anviste Plads ved Langelinjemolens Sydende — men saaledes skulde det nu ikke være.

Landet over har Kredsene med Spænding fulgt Sagens Forløb, thi selv om det vel i det Store og Hele vilde have været København-Kredsen, der havde faaet Arbejdet med og Nyttens af Fregatten, vilde dog tillige ethvert af vore Provinsmedlemmer, naar han kom herind om Sommeren, have kunnet være delagtig i det fælles Gode.

Fra alle Autoriteters Side har Hovedbestyrelsen i denne Sag mødt den største Velvilje: fra Marineministeriet og Orlogsværftet ved at disse Myndigheder vilde overvintre Skibet i Flaadens Leje, fra Havnebestyrelsen ved gratis Bugsering og ved at stille fri Plads i Udsigt o. s. v. — altsammen Beviser paa Interesse og Forstaaelse, for hvilke Marineforeningen maa være meget taknemlig. Og alt

GAVE TIL KØBENHAVN-KREDSSEN

Under Foreningsmødet den 7. December vil der blive overgivet Kredsen en smuk Gave af Kredssekretæren, Bankkasserer *C. Nath*, der saaledes endnu engang giver Foreningen et synligt Bevis paa den varme Interesse, han nærer for den. Gaven bestaar i en Formandsklokke i Klokkestol, begge af betydelig større Dimensioner end den Klokke, en Kreds af Medlemmer skænkede København-Kredsen i 1915, og som saaledes nu vil overgaa til særlig Brug som Dirigentklokke, hvortil den efter sin Størrelse ogsaa bedre er egnet.

Den nye Klokke vil komme i Funktion ved alle Foreningsmøderne, og vil med sin kraftigere Stemme bedre vide at skaffe Ørelyd, foruden at den ogsaa ved de historiske Momenter der knytter sig til saavel selve Klokken, som til Stolen, vil vide at skaffe sig Respekt hos Medlemmerne og blive holdt i Ære blandt disse til sene Tider. Klokken, der ved Velvilje fra Orlogsværftet er overladt Giveren, har i sin Tid hængt ombord i vor første Undervandsbaad, »Dykkeren«, og bærer dennes Navn, og Træet til Klokkestolen — kulsort Egetræ —, stammer fra den gamle 60-Kanoners Fregat »Mars«, et af Gerners Skibe, der deltog i Kampen den 2. April 1801, og som i 1807, da vor Flaade blev ødelagt og bortført af Engländerne, af disse blev slæbt over til Saltholmens Nordende hvor den blev brændt og sænket. Resterne af Skibet blev opfisket af Marinen i 1920, og af disse er der paa Orlogsværftet udført endel Genstande til Erindring, — og noget vil saaledes finde Anvendelse til Marineforeningens København-Kreds' nye Formandsklokke. Udførelsen er, — efter Næstformanden, Arkitekt *Marstons*, Tegning, — overtaget af Modellør *Dørge* i Forening med Fabrikant *Hetmar*, og begge disse Navne borger for, at Resultatet vil blive Giveren og Kredsen værdigt. Vi haaber senere at kunne bringe en Gengivelse af Klokken.

vilde vel ogsaa være gaaet efter Ønske, saafremt man havde set nogen rimelig Udvej for Foreningen til at fremskaffe de uomgængelig nødvendige Midler til Afholdelse af en ganske nødtørfvig Reparation udenbords og paa Hoveddækket, Tilvejebringelsen af en ny Sideindgang, Indlæg af flere elektriske Lamper, Indbygning af et Toilet og forskelligt andet, der skulde gøre Skibet brugeligt for os — men en saadan Udvej fandtes ikke, idet heller ikke de mulige Indtægter ved Entré kunde kalkuleres til blot nogenlunde at dække Udgifterne. Dertil kom Udgifterne ved den daglige Drift ombord i Sommertiden og ved Tilsynet i de Maaneder, Fregatten henlaa i Flaadens Leje, Løn til den ombord boende Opsynsmand m. m. Uanset adskillige Medlemmers velvillige Tilsagn om gratis Arbejde ombord, var dette dog for usikkert et Grundlag at bygge paa, hvor det, som her, efterhaanden viste sig at være — for os — meget betydelige Summer, det vilde komme til at dreje sig om. Sikre Udgifter, men ingen Vished for dertil svarende sikre Indtægter.

»Jylland« vil utvivlsomt endnu kunne have mange Leveaar for sig, saaledes har Meningen været indenfor Hovedbestyrelsens Forretningsudvalg, af hvis Medlemmer Formanden, Kommandør *Maegaard*, bistaaet af Kommandør *Kiær*, dannede den absolut sagkyndige Del, — og for at have et Grundlag at arbejde paa, anmodede Forretningsudvalget til en Begyndelse Orlogsværftet om en Udtalelse om de Omkostninger, der vilde være forbundne med Udførelsen af de tidligere nævnte Arbejder, der maatte anses for paakrævede, saafremt Skibet skulde være brugeligt ikke blot for Foreningens Medlemmer, men ogsaa sættes i Stand til at modstaa det med et eventuelt stærkt Fremmedbesøg forbundne Slid. Netop paa dette

Punkt fandtes hele Spørgsmaalets Kærne. Et saadant Besøg og den deraf flydende Indtægt var det, der skulde danne den økonomiske Basis.

Udgifterne ved Istandsættelse og Omdannelse til Foreningens Brug viste sig i første Omgang at ville andrage omkring 30,000 Kr. foruden Doksætning, naar en saadan gjordes nødvendig, hvilket antoges kun at skulle ske med 4 à 5 Aars Mellenrum, 10,000 Kr., — altsaa i hvert Fald til en Begyndelse 30,000 Kr., idet Doksætningen formentlig ikke behøvedes nu. Dertil aarlig Løn til Opsynsmanden, 4800 Kr., — Summer, vi aldeles ikke vilde kunne klare uden at rejse Laan, og Summer, som maatte udgives strax, selv om vi ved Giverens Velvilje kunde afgive Skibet igen, hvis vi ikke formaaede at beholde det.

Efter mange Overvejelser af, *hvor lidt* man ved en eventuel Overtagelse vilde kunne gøre ved Skibet med Hensyn til Reparation og Indretning, besluttede Forretningsudvalget sig til at anmode to af Sø- og Handelsrettens skibskyndige Skønsmænd om en Kalkulation over Udgifterne ved de mindst mulige Reparationer ombord, under Hensyntagen til, at det forventedes, at en Del Maling og Skibmandsarbejde vilde blive udført af Medlemmerne selv. D'Hrr. Kaptajn *P. J. Jørgensen* og Skibsbygmester *J. Theisen* paatog sig velvilligst og med stor Interesse Opgaven, og kom til det Resultat, at en første, strængt sparsommelig, Reparation vilde beløbe sig til mellem 5 og 10,000 Kr., Rengøring, Tilsyn med og Vedligeholdelse af Fortøjninger samt Pumpning 1500 Kr. aarlig. Naar dertil lægges Løn til Opsynsmanden 4800, Assurance, Skadeforsikring og uforudseelige Udgifter vilde man, efter Udgiften til Reparationen, faa et Aarsbudget af 1500 + 4800 + sidstnævnte Præmier og uforudseelige Udgifter, hvilket tilsammen ansloges til ca. 9000 Kr., og *uden at Skibet* havde gennemgaaet den førstomtalte Ombygning, der vilde gøre det *virkeligt* brugeligt for Foreningen, — og uden at man vilde have nogetsomhelst Begreb om, hvorvidt Indtægterne ved Entré og eventuelle frivillige Bidrag vilde kunne faa Regnskabet til at balancere, — hvad de med en næsten til Vished grænsende Sandsynlighed ikke vilde kunne.

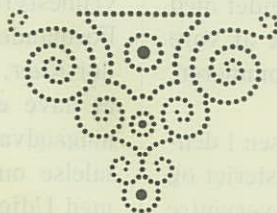
En Veteran som »Jylland« skal vedligeholdes paa værdig Maade, som Godsejer Schou har gjort det, — og dette er meget dyrt. En Gave af en saadan Art som Fregatten »Jylland«, med dennes historiske Minder, vilde under alle Omstændigheder i Marineforeningens Varetægt blive behandlet med største Veneration, saafremt man havde kun-

net overtage den, og der vilde kun blive gjort Brug af den paa en værdig Maade, som ogsaa af Giveren bestemt, og allerede af den Grund maatte enhver Tanke om Udnyttelse af Skibet, der vilde have kunnet skaffe Midlerne paa anden Maade, til Brug og Vedligeholdelse, paa Forhaand betragtes som udelukket. Vi har fra andre Lejligheder, hvor det galdt om ved Smaabidrag fra vore Medlemmer hele Landet over at skaffe langt ringere Summer tilveje een Gang for alle, Erfaring for, at det vilde være ganske ugørligt at regne med faste aarlige Tilskud fra hele Landsforeningen til »Jylland«s Bevarelse og Drift, — ikke mindst i Tider som dem, vi nu gennemlever. En Entréindtægt af tilstrækkelig Størrelse til at skaffe Balance vilde, — naar ovennævnte Aarsbalance lægges til Grund, — være betinget af f. Ex. 18,000 Besøgende à 50 Øre, eller 36,000 à 25 Øre i Løbet af 4 Sommermaaneder, — og vilde saa mange komme, selv om Fregatten fik Plads ved Københavns smukkeste og mest trafikerede Promenade? Rimeligvis ganske uvist, og i hvert Fald ikke til at bygge paa, end ikke det første Aar. Som ansvarlige for Foreningens beskedne Midler maatte Hovedbestyrelse og Forretningsudvalg da komme til det triste Resultat, at Haabet maatte lades ude.

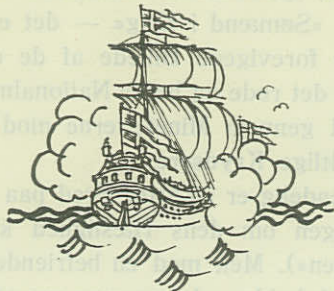
Vi har da det Haab tilbage, at den store Offervillighed, som Ejeren i en Aarrække har vist »Jylland«, endnu maa fortsættes en Tid til Gavn for Skibet, eller at det, — som saa mangen hæderkronet Skibsveteran før det, — maa lægge sine Bord og Spanter indenfor Danmarks Grænser, og at der af det stærke Egetømmer maa blive skabt mange Relikvier til Minde om Kampen ved Helgoland den 9. Maj 1864.

Til Godsejer *Schou* retter Marineforeningen en varm Tak for hans smukke Tanke. Ingen kan mere end vi beklage, — først, at vi selv ikke er istand til at fortsætte den Værnen om det gamle Skib, som han begyndte, da han købte det og derved bevarede det for Landet i en Aarrække, — og dernæst, at vi ikke tilhøre en større Nation, der vilde have Evnen som Lysten til at betragte Bevarelsen af det sidste Skib fra Helgoland som en Nationalsag, hvad enten man nu betragter denne Søtræning som værende af større eller mindre Betydning for det endelige Resultat af en modig Kamp mod Overmagten til Lands.

Godsejer Schous Offervillighed bevarede »Jylland« udover Genforeningsaaret 1918, — og alene herfor er der Grund til at sige ham Tak.

MARINEN I DANSK POESI.

AF

CARL DUMREICHER.

(Axel Juel: Himmel og Hav,
Marinedigte, tredje, forøgede
Udgave, V. Pios Forlag.)

Ved Johannes Ewald steg som bekendt Marinen for første Gang frem i dansk Poesi. Gennem vor Nationalsang skimter vi den Dag i Dag ikke saa meget det Land, vi tilhører, som den Følelse, det vækker i os. Gennem de Slagbilleder, som Vers paa Vers maner frem for os, ser vi ikke indefter mod Kysten, men udefter over Havet. Gennem Kanondrønene og Krudtrøgen kommer Flaaden med Kampflaget oppe tilsyne for vore Øjne. Et Mandsnavn rejser sig i Begyndelseslinien til hvert nyt Vers og betegner den bestandige og aarvaagne Vilje til Forsvar, som Flaaden gennem Aarhundreder var og maatte være for et Land, hvis Grænse næsten overalt bestod af aabne Strande. Allerede vor i Tiden første Fædrelandsang havde set dette. »Danmark, dejligst Vang og Vænge, lukt med Bølgen blaa« —, uden at den direkte nævnes, er Flaaden alligevel med. Havet kan ikke værne, hvis det ikke bærer Orlogsskibe, som paa deres Vis danner et lukkende Led. Kun mod Syd, ved Danmarks eneste Landegrænse, er Ledet af Lave. Dér mangler det, der skal svare til Krigsfartøjerne — Forsvarsvolden med dens Besætning.

Efter Ewald fortsattes Forbindelsen mellem Marinen og Poesien. 1801 — 1807 — 1848 bragte den paa forskellig Vis til at staa Danmarks Hjærte nær. *Ingemann* og *Grundtvig*, *Johanne Luise Heiberg* og *Adolph Recke*, *Steen Steensen Blicher* og *Thomas Overskou* — saa forskelligartede Stemmer forenedes om at hylde vore Orlogsgaster, deres Førere og deres Historie. Flaaden var endnu i de Dage, i Fregatternes Tidsalder, en Faktor, der maatte regnes med — den, der endelig i 1864 fremkaldte den eneste Lysning.

Det varede til henimod Firserne. Selv enkelte Søofficerer som *William Carstensen* gav deres novellistiske Bidrag til »Ombord i iland« — paa Fregatdækket og i Nyboderstuen trivedes endnu kraftig Mandsvilje og sundt Sømåndshumor. Men med de første Panserskibe forsvandt Poesien. Den passede ikke til Tidens Realisme og tilsyneladende heller ikke til denne prosaiske Orlogsform, der mindede saa lidet om »Svanerne« fra den gode gamle Tid. Havet selv blev genopdaget af *Holger Drachmann*. Fiskerne rykkede igen ind i Digtningen. Men Matroserne og Marinen — ja, de ventede underlig nok i mere end en Menneskealder. De blev først igen til Poesi, da *Axel Juel* i 1916 udsendte »Himmel og Hav, Marinedigte«.

Digtsamlingen udkom midt under Verdenskrigen, der gav den noget af sit Stof. Men den kom tillige paa et Tidspunkt, da Flaaden fornyede sig paa en Maade, som tiltalte den poetiske Sans.

Med Flaaden havde Folket altid haft Sympati. De foregaaende Aartiers uendelige Forsvarsdebatter havde kun vedrørt Landbefæstningen og Landhæren. Livet ovre paa Holmen var en lukket Verden, som fik Lov til at udvikle sig for sig selv. Og nu kom de hemmelighedsfulde Undervandsbaade, de dristige Flyvere til og fik i en farefuld Tid en ansvarsfuld Rolle som Kysternes Bevogtere. De udøvede Hvervet paa en ligesaa stilfærdig som ærefuld Maade, der fortjente at mindes. Og de fik dette Minde, fordi der samtidig i et af Marineministeriets Kontorer sad en Mand, der baade kunde forstaa og forklare, hvad Flaaden nu var og betød.

Axel Juel har i denne — tredje — Udgave af sine Marinedigte omgrupperet og forøget sit Stof, der nu er samlet under fire Særtitler: »Under Dannebrog«, »Fra Verdenshavene«, »Fra de fredlyste Strande« og »Atter Fred paa Havet«. Jeg holder mig til denne Inddeling, der baade er klar og naturlig.

Først et Par Ord om hans eget Forhold til Marinen. Jeg kunde i og for sig have undt ham — som vi andre — at have set den nedefra, fra Matrossynspunktet. Men Busseronnen har han som bekendt aldrig været i. Han fik derved ikke det intime Kendskab til hele det Stof, hvorfra Viserne i Marineforeningens blaa Sangbog ynder at gaa ud, og hvorfra *Axel Thiess* hentede Inspirationen til sit fortræffelige »Gutter ombord«. Men han blev paa den anden Side heller ikke hængende deri. Han overlod de forhenværende »Mænd« Dagliglivet og Enkelthederne og gav selv, hvad Læserne udenfor Marinekredse bedre kan forstaa, Festtimerne og Helheden sit poetiske Udtryk.

Til Grund for hans Opfattelse ligger Følelsen af den store Sammenhæng mellem Fortid og Nutid, mellem Vikingetidens Egebaad og vor Tids Undervandsbaad, to Yderpunkter, hvorimellem vort Forhold til Havet har udviklet sig, og hvoraf noget af det bedste i vor Folkekarakter har draget Næring. Godt Kendskab til Sømåndslivet, dyb Kærlighed til alt, hvad der har med Søen at gøre, lykkelig Evne til med en Sømands Friskhed og Fynd at anskueliggøre det — det er Forklaringen paa, hvorfor ogsaa denne Digtsamling er gaaet i Oplag paa Oplag trods sit lidt specielle Emne.

»Under Dannebrog« — det er mere end Flaaden og Flyverne. Det er ogsaa Sejlsportsmændene og Roerne, alle de, der mødes under samme Himmel og paa samme

Hav. Og her er det værd at understrege, hvorledes Fædrelandskærligheden Gang paa Gang toner med ind i Stemningen som den dybere Baggrund. Minderne om den glørværdige Fortid, Modet i Nutiden, som stundom kræver Døden (Digtene om Axel Hoeck og Kaptajn Minter), Friskheden ved at færdes i Lystyahet eller Robaad — bag alt ligger den sunde og stærke Mandsfølelse overfor Landet derinde, hvis Skønhed, set udefra, bliver os endnu dyrebarere, til denne Følelse — i Slutkoret fra Helgolandskantaten — bliver til en ejendommelig og pragtfuld Fædrelandssang (her fremtrædende som et særligt Digt »Danmark og Havet«).

»Fra Verdenshavene« — det er Verdenskrigen. Her er Stoffet maaske lidt fjærnt for ham, lever stundom ikke helt. Først, naar Krigen med »Søminen« kommer ham lige ind paa Livet, opstaar igen et Stykke fast og fin Poesi med de Linier, man siden husker:

Jeg blev til i Hævnens Glæde.

Jeg har aldrig været glad.

Jeg kan ene føle Had.

I »Fra de fredlyste Strande« er vi igen paa dansk Grund: med Matrosen under den natlige Patrouillering foran det lysblinkende Helsingør og paa Hundevagten Julenat. »Sømand i Krig« — det er det nu halvglemte, men her forevige Billede af de danske Koffardiskibe, der med det røde og hvide Nationalmærke paa Skibssiden staar ud gennem Minefelterne mod Projektørlysene fra de fjendtlige Krydsere.

Og endelig er i »Atter Fred paa Havet« Krigen forbi. Erindringen om dens Hæslighed kan endnu dukke op (»I Natten«). Men med en befriende Følelse af Frejdighed og Arbejdsmod kan man nu atter staa til Søs (det meget smukke »De befriede Skibe«). Og saa — tilsidst — »Flaget«, denne Hymne, der allerede er blevet klassisk og folkekær, fordi den forener alle Axel Juels bedste Egenskaber i sig: hans mandige, rene og rolige Fædrelandsfølelse, hans klare og enkle Udtryksform, hans Evne til at sige Tingene saaledes, at vi føler det, som udløste han et helt Folks Fællesfølelse.

Flaaden, Flaget og Folket — det er, hvad Axel Juel igen har formaaet at lade os møde under den blaa Himmel og paa det blaa Hav.

MELCHIORS *anerkjendte* THE Specialiteter:

Masagama..... 6½ Kr. pr. ½ kg
Ceylon Or Peccor 5 " —
M G M..... 3½ " —
— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen,
Bageri & Conditori,
St. Kongensgade 91.
Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade, 29

Remington
Skrivemaskine
skraver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,
Assens
Kul. Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250
Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.
AKTIESELSKAB
ETABLERET
1850
TELEFON 7500
KJØBMAGERGADE 50
KØBENHAVN K.

Drik

BLACK & WHITE WHISKY!

H. I. Wengel & Co.
Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

E. CHRISTENSEN,

Frugt- og Grønhandel,
Jærgade 25. Tlf. Nora 2378
Leverandør til Marinen.

BRILLER, fineste Optik.

13 PREISLER 13
Købmagergade

Alf. Michelsens
Kød-Udsalg
Hindegade 1. — Tlf. Palæ 237 x.
Leverandør til Marinen.

Dannemora Digelstøbestaal

Stempler: „Dannemora“, „Special Dannemora“, „Dora“ og flere. - Bedste Værktøjsstaal. Fremstilles i alle smedelige Dimensioner. — Stænger, Æmner til Fræsere, Stansere, Presseværktøj m. m. — Hurtigstaal af bedste Kvalitet.
Forlang Katalog.

Gimo Østerby Bruks Aktiebolag, Dannemora.

Th. Strandgaard

BOGBINDER
Specialitet:
Protokoller og Kontorarbejde
PILESTRÆDE 66 TLF. 5166 y
Leverandør til Orlogsværftet.

HELLESENS

VERDENS
BEDSTE

ALDERSROGADE
KØBENH. STR.

KAY DYHR

KØBENHAVN
Maskinartikler

— Champagne —
Louis Roederer, Reims
Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten

Telefon 3246.
Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletskabe.
Vimmelskiftet 38.

**FITTINGS
+ OF +**

P. E. Ehrhardt
Stuiestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

Stat „Under Dannebrog“

ved at handle hos dem,
der averterer i Bladet.

OST
altid bedst

J. Chr. Andersen
Vimmelskiftet 41 o. g.

Hjalmar Petersens Eftf.
St. Kongensgade 8

Udsalg: Nørrebrogade 161

OTTO SUENSON & CO

Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.
Vin og Cigarer.
Leverandør til Søofficersforeningen og Officerforeningen.

Husk at købe Deres Kolonial, Delikatesser, Vine, Spirituosa, Cigarer, Cigaretter, Konfekter, Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Oisen, Korsør, Telefon 84
Varene bringes overalt. Leverandør til Marinen

C. A. ROLSTED
Spiralmadrasser
Tlf. Nora 625 y. Læssøegade 15
Grundl. 1878
Leverandør til Marinen

Jensen & Kjeldskov A/S
Papirhandel
Skindergade 14. Tlf. 887.
Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller

C. B. Møller & Co.
Cigarer og Cigaretter
er de mest velmagende